

bevægelser. Med et omfattende statistisk materiale påviste man forøgelsen af de amerikanske væbnede styrker og af USAs strategiske atomberedskab samt udbygningen af amerikanske baser i udlandet. Man fastholdt tidligere sovjetiske forslag om forbud mod atomvåben, ikke-anvendelse af sådanne våben, nedlæggelse af baser på fremmed territorium samt tilbuddet om opretholdelsen af en atomparaply, indtil nedrustningen var tilendebragt; man efterlyste et amerikansk svar på dette forslag. Man erklærede sig ligeledes rede til, hvis det voldte vanskeligheder at gennemføre første fase af nedrustningen, da at indlede med tredje fase, hvor der syntes at være større udsigt til enighed. Endelig foreslog man en gensidig reduktion af de militære budgetter med 10-15 pct.

Den amerikanske repræsentant beklagede den atmosfære, som var blevet bragt ind i debatten fra sovjetisk side. Han fremhævede, at det ikke blot var USA, der opretholdt og udbyggede sit militære beredskab. Om Sovjetunionens bestræbelser i så henseende havde man blot ingen tal, og følgelig havde en procentuel reduktion af de to landes forsvarsudgifter ingen mening. Han afviste, at disse udgifter skulle have nogen gunstig betydning for USAs økonomi; tværtimod viste en rapport fra juli 1965 fra „Committee on the Economic Impact of Defense and Disarmament“, at en reduktion af forsvarsudgifterne ville have en gavnlig indvirkning på den økonomiske aktivitet. Fra amerikansk side mindede man endelig om, at det var Sovjetunionen, der havde afvist realistiske og detaljerede nedrustningsforslag, idet man samtidig erklærede sig rede til at møde Sovjet „mindst på halvvejen“.

Den ovennævnte af Cypern foreslåede procedureresolution blev vedtaget i udvalget den 2. december med 78 stemmer for, ingen imod, medens 5 lande afholdt sig fra at stemme (Algeriet, Frankrig, Guinea, Mali samt Tanzania, der begrundede sin stemmeafgivning med, at der i resolutionen savnedes kritik af Genève-udvalget for manglende fremskridt i nedrustningssagen).

Den 3. december 1965 bekræftede plenarforsamlingen den vedtagne resolution (res. 2031) med 102 stemmer for, ingen imod, medens 6 afholdt sig fra at stemme (de

samme 5 som i udvalget samt Albanien, der ikke havde deltaget i afstemningen i udvalget). 9 lande var fraværende deriblandt Cambodia og Sydafrika. Albanien konstaterede i en stemmeforklaring, at FN ikke havde været i stand til at løse nedrustningsproblemerne, og gav udtryk for utilfredshed med, at resolutionen ikke indeholdt konkrete nedrustningsforslag.

Under udvalgsbehandlingen af spørgsmålet havde Malta stillet et forslag, hvorefter 18-magtsudvalget i Genève skulle drøfte problemet om handelen med eller overførsler på anden måde af våben m. v. mellem staterne med henblik på offentliggørelse af oplysninger herom ved FNs mellemkomst. Der blev i forslaget henvist til den under Folkenes Forbund udgivne årbog om dette spørgsmål. Malta udtalte i forbindelse med sit forslag, at der hidtil var blevet vist for lidt interesse for spredningen af konventionelle våben i udviklingslandene, som trods deres fattigdom havde nogle af de højeste forsvarsudgifter pr. indbygger. Hemmeligholdelsen af den militære opbygning i disse lande forøgede usikkerheden hos nabostaterne, førte til unødige våbenkapløb og øgede faren for konflikter, hvori stormagterne eventuelt kunne blive involveret.

Det maltesiske forslag blev forkastet med stemmetallet 18 for (bl. a. en række afroasiatiske lande, Storbritannien og New Zealand), 19 imod (bl. a. østblokken), medens 39 lande afholdt sig fra at stemme (heriblandt de nordiske lande, USA, Canada og Nederlandene). Storbritanniens positive holdning skulle ifølge en britisk stemmeforklaring ikke tages som udtryk for, at man tiltrådte tanken, men kun for, at man fandt, at forslaget fortjente nærmere overvejelser.

1. udvalgs beretning: A/6129.

Efter færdigbehandlingen af nedrustnings-spørgsmålene besluttede 1. udvalg at drøfte de resterende sager i nedenstående rækkefølge:

1) Utilstedeledigheden af indblanding i staters indre anliggender samt beskyttelsen af deres uafhængighed og suverænitæt (dagsordenens punkt 107). 2) Cypern-spørgsmålet (punkt 93). 3) Bestræbelser på regionalt plan med henblik på forbedring af det gode